

Sant Nicolau

Granollers

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Sector oest del terme municipal. A la Serra de Ponent. Camí de can Nicolau.
Emplaçament	Camí de Sant Nicolau, que ressegueix la via del ferrocarril de Barcelona a Puigcerdà per la banda oest.
Alçada:	145
Coordenades:	
Latitud:	41.603087671216
Longitud:	2.2738578974783
UTM Est (X):	439490
UTM Nord (Y):	4605964

Classificació

Número de fitxa	08096 - 319
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVIII-XX
Any	1957 (reconstrucció)
Autoria de l'element:	Desconeguda
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	BPU
Observacions protecció:	Catàleg de masies i cases rurals del sòl no urbanitzable (2012). Identificador 024.
Data aprovació:	dj., 28/09/2006 - 12:00
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	001536900DG30F0001ES
Fitxes associades:	

Bosc de Sant Nicolau

Garrofer del torrent de Sant Nicolau

Connector biològic de la Serra de Ponent

Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo

Data de registre de la dl., 01/10/2001 - 02:00

fitxa:

Autoria de la darrera Jordi Piñero Subirana

revisió:

Data de la darrera revisió: dc., 10/04/2024 - 10:04

Descripció

Antiga masia transformada al segle XIX en un casal burgès d'inspiració romàntica i que l'any 1957 va patir una reforma substancial, a causa del seu mal estat, de manera que l'edifici va perdre bona part del seu encant vuitcentista i va quedar com una versió simplificada. El conjunt consta del cos residencial principal més una àmplia zona de naus i dependències agropecuàries al nord (algunes d'una certa antiguitat i altres de recents) així com un gran pati davanter tancat per un barri. En els darrers anys al voltant s'hi han aixecat algunes cases de nova construcció, una de les quals sobre l'antiga capella de Sant Nicolau, originària d'època medieval i que dona nom al mas.

El cos residencial principal és de planta quadrada amb cossos adossats a banda i banda, i té coberta de teula àrab a dues vessants. La façana principal s'estructura en tres eixos de composició vertical, a més d'un quart que està format per una llotja, a l'extrem esquerra. Això fa que l'eix principal es trobi desplaçat cap a la dreta. El portal, adovellat, és a l'eix central, i les finestres són emmarcades amb llindes i brancals de pedra picada. Les de la planta superior tenen baranes d'obra calada. Tota la part del cos central cal suposar que pertany a l'antiga masia, transformada al segle XIX.

A l'extrem esquerra es troba la llotja que es desenvolupa en tot el lateral sud de l'edifici amb capçalera a la façana principal. A la planta baixa presenta, en aquesta façana, una obertura tapiada coberta amb arc de mig punt. La planta superior es caracteritza per una galeria amb altes obertures altes de punt rodó. Aquesta llotja amb galeria forma part ja de la reconstrucció feta el 1957, força diferent i molt més simple que l'originària.

L'interior ha conservat en bona mesura la tipologia i ambientació d'un casal vuitcentista, amb les pertinents reformes que s'hi han fet al segle XX.

Observacions:

Informació oral facilitada pels propietaris.

Història

En aquest indret existia una capella dedicada a Sant Nicolau que ja està documentada al segle XII. Es trobava a la falda del turó, uns 40 metres al nord, just on ara hi ha una casa que n'aprofita els murs. La primera referència de la capella és de l'any 1193, en el testament de Pere Bost de Riba Alta. El 1314 el bisbe Ponç de Gualba, que estava de visita a Granollers, concedí indulgència a la capella de Sant Nicolau i a la de Sant Bartomeu. El 1502 un altre bisbe li concedí llicència per dotar-se de retaules. Ja al segle XVII, sabem que s'hi van concedir llicències d'ermità: una el 1445 a Pere Boguí, concedida pel vicari general, i la segona el 1667 a Pere Plandi, concedida pel canonge Amigont (Ortega; Terrades: *Catalunya Romànica*).

Al segle XVIII la capella pertanyia a la comunitat de preveres de la parròquia de Sant Esteve de Granollers, que hi tenia un ermità (BAULIES, 1986). Al segle XIX, amb el procés de desamortització, es va adjudicar al propietari de la finca en la què estava situada (BAULIES, 1986). Pel que fa al mas, està documentat almenys des del segle XVIII. En un cadastre de l'any 1715 s'esmenta el mas Sant Nicolau, juntament amb el mas de les Tres Torres, el mas Espartes i el mas Corts.

A la segona meitat del segle XIX i principis del XX tant l'ermita com el mas pertanyien a una rica família de Barcelona. Devia ser aleshores quan la masia es transformà en una mansió burgesa d'inspiració romàntica. Per fotografies antigues i altres documents gràfics podem fer-nos una idea força precisa de com era. Tenia unes riques tribunes laterals de dues plantes amb galeries arquejades i baranes balustrades, més una balconada posterior flanquejada per unes torres. A la part superior era rematat amb una torre.

Pels volts de 1908 la família estava arruïnada i va haver de vendre la propietat, fent una partició de les seves terres. El mas, juntament amb el bosc i conreus, fou adquirit per Lluís Campins i Campins, que el va passar als seus successors.

L'any 1957 el casal es trobava en mal estat estructural, ja que els murs s'obrien pel mig. Aleshores s'hi va fer una intervenció que va suposar una reforma en profunditat de l'edifici. S'eliminà la tercera planta per poder fer una nova coberta. Tot i que les façanes de la part baixa es van conservar, algunes de les galeries es van suprimir, i les que es conserven van haver de ser reconstruïdes, de manera que el casal va quedar en part desdibuixat i va perdre bona part de l'encant arquitectònic vuitcentista que tenia.

Pel que fa a la capella, es pot veure com era per fotografies que se n'han conservat de principis de segle XX. A la dècada de 1970 fou enderrocada en la seva pràctica totalitat i, al seu damunt, s'hi construï una casa que parcialment n'aprofita els murs.

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1986). "Del Decret de Nova Planta al 1850", a *Estudis de Granollers i del Vallés Oriental*, Núm. 1, Aproximació al medi natural i a la història de Granollers, pp. 59-64 Granollers: Servei Municipal de Cultura.

ROMERO, F. Xavier et al. (2000). *Turisme naturalista*. Granollers: Taller d'Ocupació "la Font". Document mecanografiat.

Enllaços d'interès:

[Recordant Granollers \(Arxiu Municipal de Granollers\)](#)
[Sant Nicolau \(Catalunya romànica\)](#)

